

Invalidforsørgelses Beløb, der beregnes saa vidt muligt i Overensstemmelse med de i nærværende Lov indeholdte Regler, bestemmes ved Finantsloven.

§ 12.

I Henseende til Fastsættelsen i ethvert enkelt Tilfælde af de i de 3 næstforegaaende Paragrafer omhandlede Invalidforsørgelser samt disses Vedbliven og Ophør bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lov, forsaavidt de efter Forholdenes Beskaffenhed passende derpaa kunne anvendes.

2det Kapitel.

Forsørgelse af Enker.

§ 13.

Enker efter Invalider og dem, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, have paa ligende Maade som deres afdøde Mænd og iøvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Forsørgelse af Invaldefonden, forsaavidt de dertil ere trængende.

§ 14.

Enker, hvis Egtteskab først er indgaaet, efterat deres Mænd havde paadraget sig den Begrebsbestadigelse eller Svagthed, paa Grund af hvilken de maatte afflediges af Tjenesten, ere udelukkede fra Forsørgelse, medmindre Manden oppebar Forsørgelse som Invalid af 1ste Afdeling. Under ingen Omstændighed kan Forsørgelse tilstaaes de Enker, hvis Egtteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Egtteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

Eventuelt tilføies: Enker efter Værnepligtige af Linien have ikke Afgang til Forsørgelse.

§ 15.

Enker efter Personer af Underbefalingsmændenes og de Meniges og de med dem Eigestillede's Klasser, der ere dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse, eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, kan der, forsaavidt som de have Afgang til Pension eller Understøttelse efter Pensionsloven, som Invaldeforsørgelse gives et Tillæg til deres Pension eller Understøttelse, der bringer denne op til den Størrelse, som den ifølge Mandens Tjenestegrad ved hans Død vilde have faaet, naar den beregnes efter 40 Aars Tjenestetid. Hertil kan der efter Omstændighederne og Bestyrelsens Skjøn yderligere gives et Tillæg af indtil 100 Kroner, ligesom Invaldeforsørgelsen for saadanne Enker, der ikke have Afgang til Pension eller Understøttelse efter andre Lovbestemmelser, fastsættes af Bestyrelsen, saa vidt muligt i Overensstemmelse med de i denne Lov fastsatte Regler.

Enker efter Invalider af de nævnte Klasser, saavelsom Enker efter Invalider, hvis Forsørgelse er bestemt efter tilsvarende Regler (jfr. § 11), kunne af Mandens Invaldeforsørgelse beholde indtil $\frac{1}{4}$, naar han var Invalid af 1ste Afdeling, indtil $\frac{1}{3}$, naar han var Invalid af 2den Afdeling og indtil $\frac{1}{2}$, naar han var Invalid af 3die Afdeling.

Enker efter de i § 10 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalider eller ere faldne eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller ere døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, Afgang til en Forsørgelse af indtil den samme Sum, som de vilde have erholdt i Pension, dersom deres Mænd havde været pensionsberettigede.